ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 8ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2356
ΤΡΙΤΗ
24
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1959
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΚΑΤΕΘΕΣΕ ΔΥΟ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΥΣΠΙΣΤΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ Θ' ΑΡΧΙΣΗ ΑΥΡΙΟΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 6.45 μ.μ. χθὲς ἤρχισεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ροδοπούλου ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς.

Τὸν λόγον ἔλαβεν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν εἰς Λονδῖνον συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ κυπριακοῦ, λέγει τὰ ἑξῆς:

«Εὐχαρίστως ἀναγγέλλω εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι ἡ Κύπρος καθίσταται ἀνεξάρτητος Δημοκρατία. Οὐδεμία ἀνάγκη παρίσταται νὰ ἐξαρθῇ ἡ σημασία τῆς συμφωνίας. Ἡ ἵδρυσις κυπριακοῦ κράτους εἶναι γεγονὸς τόσον βαρυσήμαντον, ὥστε οὐδεμία ἐπίκρισις καὶ ἀντίδρασις τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ μειώσῃ τὴν σημασίαν του. Τὸ ἱστορικὸν τῶν διαπραγματεύσεων θὰ τὸ ἀναπτύξῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως. Ἐγὼ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω τὸ ἐπιδειχθὲν πνεῦμα κατανοήσεως τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς διεξαχθείσας διαπραγματεύσεις ἐπέδειξαν οἱ κ.κ. πρωθυπουργοὶ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν δύο κοινοτήτων τῆς νήσου».

Συνεχίζων ὁ κ. Καραμανλῆς λέγει, ὅτι αἱ βασικαὶ συμφωνίαι εἶναι τέσσαρες καὶ ὑπάρχουν καὶ ὡρισμέναι ἄλλαι, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς θέματα διαδικασίας. Αἱ βασικαὶ αὗται συμφωνίαι εἶναι αἱ ἑξῆς:

1) Ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν βασικὴν διάρθρωσιν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

2) Ἡ συμφωνία ἐγγυήσεως τῆς νέας Δημοκρατίας ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας.

3) Ἡ συνθήκη συμμαχίας Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Κύπρου καὶ

4) Δήλωσις τῆς Ἀγγλίας, ὅτι δέχεται τὰς συμφωνίας αὐτάς.

Ἀκολούθως ὁ κ. Καραμανλῆς προέβη εἰς ἀνάλυσιν τῶν τεσσάρων αὐτῶν συμφωνιῶν, (τὸ κείμενον τῶν ὁποίων δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην), προσθέσας, ὅτι θὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν νῆσον ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καταφεύγουν τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη ὁσάκις ἀνακύπτουν διαφοραί, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀνώτατον Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον, ὡς ἐν Ἑλλάδι ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ «βέτο» ἀπὸ τουρκικῆς πλευρᾶς, ὁ κ. Καραμανλῆς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι τοῦτο θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀσκῆται ἐπὶ θεμάτων ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀμύνης καὶ ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας.

Διὰ τὴν 4ην βασικὴν συμφωνίαν ὁ κ. Καραμανλῆς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι δι' αὐτῆς ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι αἴρει τὴν βρετανικὴν κυριαρχίαν καὶ ὅτι διατηρεῖ δύο στρατιωτικὰς βάσεις.

Καταλήγων ὁ κ. Καραμανλῆς εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Αὐτὸ εἶναι τὸ περιεχόμενον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας, βάσει τῆς ὁποίας ἡ Κύπρος καθίσταται ἀνεξάρτητος καὶ ἐλευθέρα Δημοκρατία.

Πρὸ ἕξη μηνῶν, ὁ ἡγέτης τῶν Κυπρίων Μακάριος, συμφωνησάσης τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐπρότεινεν ὡς λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ τὴν δεσμευμένην ἢ ἠγγυημένην ἀνεξαρτησίαν. Τὴν πρότασιν αὐτὴν τοῦ Μακαρίου ἀπέκρουσαν τότε ἀσυζητητὶ τόσον ἡ βρετανική, ὅσον καὶ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις. Τὴν ἀπέκρουσε δὲ καὶ ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἤδη μετὰ ἑξάμηνον ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Κύπρου παρὰ τοὺς περιορισμούς, τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ τὰς ἀτελείας, τὰς ὁποίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανίζῃ ἕνα νέον πολίτευμα, καθίσταται πραγματικότης.

Ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ διεκηρύξαμεν ὅτι δεχόμεθα καὶ ἐπιδιώκομεν τὴν ἠγγυημένην ἀνεξαρτησίαν, μέχρι τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀνεξαρτησία αὐτὴ ἐπραγματοποιήθη, ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ ποὺ ἔλαβε χώραν ἐντὸς 6 μόνον μηνῶν ἰσχυρίζομαι ὅτι ὑπῆρξε μία ἐξέλιξις ἐπιτυχής, θαυμασία πέρα καὶ τῶν ἰδικῶν μας προσδοκιῶν. Καὶ ἂν δὲν κατωρθώσαμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὴν Κύπρον ἕνα ἰδανικὸν πολίτευμα, ἐπετύχομεν ὅμως νὰ δώσωμεν εἰς τὸν κυπριακὸν λαὸν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν, καὶ εἷς ἀγών, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε τόσον αἱματηρὸς καὶ δὲν ἦτο γνωστὸν πότε καὶ πῶς θὰ κατέληγε καὶ μὲ ποίας ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἐπετεύχθη νὰ λυθῇ κατὰ ἀξιοπρεπῆ τρόπον.

Πιστεύω, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἁρμονικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν δύο κοινοτήτων καὶ τὸ πνεῦμα αὐτὸ θὰ τὸ ἐνισχύσουν ἐμπράκτως αἱ κυβερνήσεις Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ εἶναι περιττὸν νὰ τονίσω τὴν σημασίαν τῆς ἐπανασυνθέσεως τῶν σχέσεων φιλίας καὶ συνεργασίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν συμμάχων μας. Δὲν ἀναμένω νὰ χειροκροτηθοῦν τὰ ἀνωτέρω ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Θὰ ὑπενθυμίσω μόνον, ὅτι εἰς ἱστορικὰς στιγμὰς τοῦ ἔθνους, ἡ ἀντιπολίτευσις πρέπει νὰ λησμονῇ, ὅτι εἶναι ἀντιπολίτευσις».

Μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ροδόπουλος ἀνακοινοῖ, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ κατετέθησαν εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς δύο προτάσεις δυσπιστίας πρὸς τὴν κυβέρνησιν.

Ἡ μία ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν κ.κ. Βενιζέλου, Τσιριμώκου, Μαρκεζίνη καὶ Στεφανοπούλου καὶ ἡ δευτέρα ὑπὸ τῆς ΕΔΑ καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συνεργαζομένων.

Δεδομένου, ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα, ἡ Βουλὴ πρέπει, κατόπιν τῆς ὑποβολῆς προτάσεων δυσπιστίας, νὰ διακόψῃ ἐπὶ 48ωρον, ὁ κ. Βενιζέλος ζητεῖ νὰ διακοπῇ ἡ συνεδρίασις.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Καραμανλῆς ὁ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ἡ Κύπρος θὰ γίνῃ ἀνεξάρτητος μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1960

Ἀποκλείεται πᾶσα κίνησις δι' ἕνωσιν ἢ διχοτόμησιν

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΙΔΡΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 7ην ἑσπερινὴν χθὲς ἐδημοσιεύθη ταυτοχρόνως εἰς Ἀθήνας, Λονδῖνον καὶ Ἄγκυραν, τὸ κείμενον τῆς συμφωνίας διὰ τὴν Κύπρον, ἡ ὁποία ὑπεγράφη εἰς τὸ Λονδῖνον, μεταξὺ Ἑλλάδος, Βρετανίας καὶ Τουρκίας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο κοινοτήτων, ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου καὶ κ. Κιουτσούκ.

Τὰ βασικὰ σημεῖα τῆς συμφωνίας εἶναι τὰ κάτωθι:

1. Ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύο κοινοτήτων τῆς Κύπρου ἀπεδέχθησαν τὴν ἑλληνοτουρκικὴν συμφωνίαν τῆς Ζυρίχης ὡς βάσιν δι' ἕνα τελικὸν διακανονισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ.

2. Συνεφωνήθη ὑπὸ ὅλων τῶν μερῶν, ὅπως συναφθῇ στρατιωτικὴ συμμαχία μεταξὺ Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Δημοκρατίας τῆς Κύπρου.

3. Ἡ νῆσος θὰ καταστῇ κυρίαρχον κράτος, τὸ δυνατὸν συντομώτερον καὶ οὐχὶ βραδύτερον τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου.

4. Συνεφωνήθη ἡ ὑπογραφὴ συνθήκης μεταξὺ Βρετανίας Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Κύπρου διὰ τῆς ὁποίας αἱ τέσσαρες κυβερνήσεις ἐγγυῶνται τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὸ σύνταγμα τῆς νέας Δημοκρατίας τῆς Κύπρου.

5. Συνεφωνήθη ἐπίσης, ὅπως ἐπιφυλαχθοῦν κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Βρετανίας ἐπὶ δύο μικρᾶς ἐκτάσεως βάσεων εἰς τὰς νοτίους ἀκτὰς τῆς νήσου, ὡρισμένα δικαιώματα διὰ λιμενικὰς εὐκολίας εἰς τὴν Ἀμμόχωστον, τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἀεροδρομίου τῆς Λευκωσίας ὑπὸ βρετανικῶν ἀεροπλάνων, τὴν ἐλευθέραν πτῆσιν βρετανικῶν ἀεροπλάνων ὑπεράνω ὁλοκλήρου τῆς νήσου, τὴν χρησιμοποίησιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν ἀπασχόλησιν ἐργατικῶν χειρῶν.

6. Τὸ προσχέδιον τῆς συνθήκης ἀπαγορεύει εἰς τὰς συμβαλλομένας δυνάμεις νὰ προβοῦν εἰς ἐνεργείας, τεινούσας εἰς τὴν πολιτικήν, ἢ οἰκονομικὴν ἕνωσιν τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου μὲ οἱονδήποτε ἄλλο κράτος, ἢ εἰς τὴν διχοτόμησιν.

7. Ἡ στρατιωτικὴ συνθήκη Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Κύπρου προβλέπει τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς τριμεροῦς ἐπιτελείου ἐν Κύπρῳ, τοῦ ὁποίου θὰ ἡγοῦνται ἐναλλὰξ κατ' ἔτος Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἀξιωματικοί. Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ θὰ ἐκπαιδεύσουν τὸν νέον στρατὸν τῆς Κύπρου.

8. Εἰς τὴν νῆσον θὰ ἐγκατασταθῇ ἀπόσπασμα ἀπὸ 950 ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ 650 ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

9. Ὁ κυπριακὸς στρατὸς θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ 2000 ἄνδρας, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ 60 ο)ο θὰ εἶναι Ἕλληνες Κύπριοι καὶ τὸ 40 ο)ο Τοῦρκοι Κύπριοι.

10. Ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ Χωροφυλακὴ θὰ ἀποτελῆται ἐπίσης ἀπὸ 2000 ἄνδρας ἐκ τῶν ὁποίων 70 ο)ο θὰ εἶναι Ἑλληνοκύπριοι καὶ 30 ο)ο Τουρκοκύπριοι.

11. Ἡ νέα Δημοκρατία τῆς Κύπρου θὰ ἔχῃ προεδρικὸν καθεστώς, μὲ Ἕλληνα πρόεδρον καὶ Τοῦρκον ἀντιπρόεδρον.

12. Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος θὰ μοιράζωνται τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ θὰ ἔχουν ἀπόλυτον δικαίωμα ἀρνησικυρίας ἐπὶ ζητημάτων ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ μερικὸν δικαίωμα ἀρνησικυρίας ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων.

13. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ ἑπτὰ Ἕλληνας καὶ τρεῖς Τούρκους. Συνεφωνήθη ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι Τοῦρκος θὰ ἀναλάβῃ ἕνα ἀπὸ τὰ κάτωθι κατονομαζόμενα ὑπουργεῖα: Ἐξωτερικῶν, Ἀμύνης ἢ Οἰκονομικῶν.

14. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, ἡ ὁποία θὰ ἀποφασίζῃ διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας, θὰ ἀπαρτίζεται μὲ ἀναλογίαν 70 Ἑλλήνων πρὸς 30 Τούρκους.

15. Θὰ ὑπάρχουν δύο χωρισταὶ κοινοτικαὶ συνελεύσεις, μία ἑλληνικὴ καὶ μία τουρκικὴ μὲ ἁρμοδιότητας ἐπὶ καθαρῶς κοινοτικῶν ζητημάτων, ὡς θρησκευτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, μορφωτικῶν καὶ σχολικῶν τοιούτων.

16. Ἡ πρόβλεψις διὰ κεχωρισμένας κοινοτικὰς συνελεύσεις δὲν ἐμποδίζει τὴν ὕπαρξιν μικτῆς συνελεύσεως ἐκεῖ ὅπου οἱ κάτοικοι ἐπιθυμοῦν τοῦτο.

17. Πάντως χωρισταὶ κοινοτικαὶ συνελεύσεις θὰ ἱδρυθοῦν ὁπωσδήποτε εἰς τὰς πέντε κυριωτέρας πόλεις τῆς νήσου, ἀλλὰ θὰ ὑφίσταται καὶ συντονιστικὸν συμβούλιον διὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΡΝΑΚΑ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Οἱ μαθηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς Λάρνακος, εἰς τὴν Νότιον Κύπρον, ἀπέσχον χθὲς τῶν μαθημάτων των καὶ παρήλασαν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως κρατοῦντες Ἑλληνικὰς σημαίας καὶ ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Διγενῆ καὶ τῆς ΕΟΚΑ.

ΑΙ ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑΙ ΤΩΝ ΗΔΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Λονδίνου μετέδωσε χθὲς τὴν νύκτα, ὅτι κατόπιν τῆς συμφωνίας ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ἡ Βρετανία δὲν ἔχει λόγους νὰ διατηρῇ πολλὰ στρατεύματα εἰς τὴν νῆσον, δοθέντος ὅτι αἱ διατηρηθησόμεναι ἀγγλικαὶ βάσεις θὰ εἶναι σημαντικῶς μικρότεραι τῶν ἤδη ὑφισταμένων.

ΑΝΑΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἐπεσκέφθη χθὲς εἰς Λάμπεθ Πάλλας τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Καταβρυγίας. Καθ' ἃ ἐγνώσθη τὸ γενικὸν θέμα τῆς διεξαχθείσης συζητήσεως ἦτο ἡ συνεργασία τῶν δύο ἐκκλησιῶν. Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἐχαρακτήρισε τὴν συνάντησιν ὡς εὐκαιρίαν ἀνασκοπήσεως καὶ ἀνασυνδέσεως τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος τῆς Κύπρου.

ΑΙΡΕΤΑΙ Η ΠΟΙΝΗ ΘΑΝΑΤΟΥ ΩΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις, ἐκδοθεῖσα χθὲς τὴν νύκτα, ἀναφέρει, ὅτι δι' ἀποφάσεως τῆς βρετανικῆς διοικήσεως κατηργήθη ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου δι' ὡρισμένας πράξεις χαρακτηριζομένας ὡς ἐγκληματικάς, βάσει τῶν μέτρων ἐκτάκτου ἀνάγκης.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἤρχισε χθὲς ἡ δίκη τῆς νεαρᾶς φαρμακευτρίας τῆς Ζακύνθου

Ἡ κατηγορουμένη ὁμολογεῖ τὴν πρᾶξιν της καὶ κατηγορεῖ ὡς ἠθικὸν αὐτουργὸν τὸν Πατρινόν, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὰ πάντα

Η ΜΗΤΕΡΑ ΕΞΙΣΤΟΡΕΙ ΠΩΣ ΕΧΑΣΕ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ

Ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ἤρχισε χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ δίκη τῆς «φαρμακευτρίας Ζακύνθου» Μαρίας Διον. Μιλάνου, ἐτῶν 19, ἐκ Κατασταρίου Ζακύνθου, κατηγορουμένης ὅτι ἐδηλητηρίασε τὸν πατέρα της καὶ τὸν ἀδελφόν της καὶ ἀπεπειράθη νὰ θανατώσῃ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ τὴν μητέρα της. Ὁμοῦ μὲ τὴν Μιλάνου δικάζεται ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς ὁ Διονύσιος Πατρινός, ἐτῶν 74, πάππος της (πατρυιὸς τοῦ πατρός της).

Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ.κ. Θ. Κακίση, ἐφέτου, προέδρου, Μ. Βογιάκη, πρωτοδίκου καὶ Κ. Βασιλοπούλου, παρέδρου. Τὴν εἰσαγγελικὴν ἕδραν κατέχει ὁ εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν κ. Χρ. Μουστάκης. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ κ. Θουκ. Εὐθυμιᾶτος. Συνήγοροι παρίσταντο οἱ κ. κ. Τόλμποτ Κεφαλληνός, ἐκ Ζακύνθου καὶ Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος, τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, Διον. Ἀργυρόπουλος καὶ Βασ. Πιλάλης τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ Διον. Πατρινοῦ καὶ Πάνος Βέρρης τῆς Μαρίας Μιλάνου διορισθεὶς αὐτεπαγγέλτως.

Ἔνορκοι ἐκληρώθησαν οἱ κ. κ. Γεωργ. Πάπας, (ἐκλεγεὶς προϊστάμενος), Α. Σακέτος, Π. Καραχάλιος, Γ.Καλαπόδης, Ἰω. Πελεκούδας,Στυλ. Γερακάρης, Ἀνδρ. Βάλσαμος, αἱ κ. κ. Διονυσία Παπαλεξανδράτου, Αἰκατερίνη Κούλη καὶ ἡ Δνὶς Ἀνδρονίκη Διαμαντοπούλου.

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως διαπιστοῦται ἡ ταυτότης τῶν κατηγορουμένων καὶ ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἀπαγγέλλει τὴν κατηγορίαν. Συμφώνως πρὸς ταύτην ἡ Μαρία Μιλάνου ἐκ προθέσεως ἐδηλητηρίασε τὴν 8ην Ἰουνίου 1957 τὸν πατέρα της Διονύσιον, τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1957 τὸν ἀδελφόν της Δημήτριον, οἵτινες καὶ ἀπεβίωσαν, καὶ τὴν 6ην Μαρτίου 1958 τὴν μητέρα της Καλήν, ἡ ὁποία διεσώθη. Εἰς τὰς πράξεις ταύτας ἡ Μιλάνου προέβη συνεπικουρουμένη ὑπὸ τοῦ διατηροῦντος μετ' αὐτῆς ἀθεμίτους σχέσεις Διον. Πατρινοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐκμεταλλευόμενος τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας της ὑπέδειξεν εἰς αὐτὴν τὴν ποσότητα καὶ τὸν χρόνον τῆς ρίψεως τοῦ δηλητηρίου (ἀρσενικὸν) εἰς τὸ φαγητόν.

Ἀκολούθως ἐκφωνοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν μαρτύρων κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως καὶ ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὸ κατηγορητήριον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν κατηγορουμένην «γιατί τὸ ἔκαμε αὐτὸ» καὶ αὐτὴ δακρύουσα ἀπαντᾷ:

«Αὐτὸς ὁ διάβολος ὁ Πατρινὸς μὲ ἔβαλε».

Πρόεδρος: Γιατί σὲ ἔβαλε;

Κατηγορουμένη: Γιὰ νὰ μὴ καταλάβουν οἱ γονεῖς μου τὰς σχέσεις μας.

Πρόεδρος: Ἀπὸ πότε σὲ ἔχει;

Κατηγορουμένη: Ἀπὸ 13 ἐτῶν, ὅταν μὲ διέφθειρε.

Πρόεδρος: (πρὸς τὸν Πατρινόν). Ἄκουσες κατηγορούμενε γιατί κατηγορεῖσαι;

Κατηγορούμενος: Ὁρκίζομαι στὸ Χριστὸ ὅτι δὲν ἔκαμα τίποτε. Τὸν πατέρα της τὸν ἀνάστησα ἀπὸ μικρὸ παιδὶ καὶ θὰ τοῦ ἔκανα τέτοιο κακό;

Πρόεδρος: Τὴν εἶχες φιλενάδα;

Κατηγορούμενος: Ὄχι.

Πρόεδρος: Γιατί τὸ λέει αὐτὸ ἡ Μαρία;

Κατηγορούμενος: Ὁ Θεὸς ξέρει.

Πρώτη μάρτυς καλεῖται ἡ μητέρα τῆς Μαρίας, Καλὴ χήρα Διον. Μιλάνου. Ὅλη ἡ πρωϊνὴ συνεδρίασις κατηναλώθη μὲ τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς. Ἡ Καλὴ ἐξιστορεῖ λεπτομερῶς τὰ τῆς δηλητηριάσεως τοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Η ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΔΩΛΙΟΝ

Ἡ κατηγορουμένη ποὺ κλαίει καὶ ὁ ἀνέκφραστος παππούς. Ὁ κ. πρόεδρος μεταφράζει εἰς τὴν «ἁπλοελληνικήν». Ἐπιβλητικὴ ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ ὡραίου φύλου

ΟΠΟΥ Ο ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΟΣ ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΛΕΙ

Μέγιστον ἐνδιαφέρον ἐπροκάλεσεν εἰς τὴν κοινὴ γνώμη ἡ δίκη τῆς νεαρᾶς φαρμακεύτριας τῆς Ζακύνθου. Ἀπὸ ἐνωρὶς τὸ πρωῒ ἦτο κατάμεστος ἡ νέα αἴθουσα τοῦ κακουργιοδικείου, ἐνῷ ἑκατοντάδες περιέργων συνωθοῦντο εἰς τοὺς διαδρόμους. Αἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ὡραίου φύλου δὲν ἦσαν ὀλίγαι μεταξὺ τοῦ ἀκροατηρίου. Ἀλλὰ καὶ ὁ κλῆρος ἀντεπροσωπεύθη ...πληθωρικῶς. Τέσσαρες ἱερεῖς προσῆλθον εἰς τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν. Καὶ κάθε φορὰν ὁ κ. πρόεδρος ἔσπευδε νὰ δώσῃ τὰς δεούσας ἐντολάς, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ θέσις εἰς τὸν προσερχόμενον λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου.

* * *

Ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ δράματος ποὺ ἐξειλίχθη εἰς τὸ Καταστάριον Ζακύνθου (μίαν κωμόπολιν 1420 κατοίκων, περίπου σὰν τὰ Βραχνέϊκα) ἀπεγοήτευσε μὲ τὴν ἐμφάνισίν της τοὺς φιλοθεάμονας. Οἱ φωτογραφίες ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν τοπικὸν Τύπον τὴν κολακεύουν πολύ. Εἶναι ντυμένη ὁλόμαυρα, κοιτάζει συνεχῶς τὸ πάτωμα καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κλαίει. Ἀπαντᾷ ὅμως μὲ σαφήνεια καὶ θαρρετὰ εἰς ὅλες τὶς ἐρωτήσεις.

* * *

Ὁ συγκατηγορούμενός της Διονύσιος Πατρινός, ὁ παππούς, ἡλικίας 74 ἐτῶν, ὡς λέγει ὁ ἴδιος, εἶναι εὐθυτενής, γκριζομάλλης, μὲ γαμψὴ μύτη. Φαίνεται λίγο βαρήκοος, παρακολουθεῖ ὅμως τὴν διαδικασία μὲ τεταμένη προσοχή, ἀλλ' ἡ ὄψις του μένει ἀνέκφραστος εἰς ὅλας τὰς φάσεις τῆς δίκης.

* * *

Ὀλίγα... ληξιαρχικά: Ὁ Διονύσιος Πατρινὸς ἦλθεν εἰς δεύτερον γάμον μὲ τὴν μητέρα τοῦ Διονυσίου Μιλάνου, τοῦ πατρὸς τῆς κατηγορουμένης. Ἔτσι ἀπέκτησε τὴν ἰδιότητα τοῦ παπποῦ, ποὺ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ μπαινοβγαίνῃ ἐλεύθερα στὸ σπίτι τοῦ Μιλάνου. Μὲ ἄλλη γυναῖκα ὁ Πατρινὸς ἔχει ἀποκτήσει ἐξώγαμον τέκνον, ἡλικίας σήμερα 40 ἐτῶν. Ἡ Μαρία Μιλάνου εἶναι κόρη τοῦ Διονυσίου Μιλάνου ἐκ δευτέρου γάμου μετὰ τῆς Καλῆς τὸ γένος Μαρίνου. Ἐκ τοῦ πρώτου γάμου του δὲν εἶχε παιδιὰ ὁ Μιλάνος. Ἡ πρώτη σύζυγός του τὸν ἐγκατέλειψεν ὅταν οὗτος εὑρίσκετο εἰς τὰς φυλακάς, ἐπειδὴ εἶχε φονεύσει τὸν ἀδελφὸν τοῦ δολοφόνου τοῦ πατρός του.

* * *

Ἡ φαρμακεύτρια Μαρία Μιλάνου παραδέχεται ὅτι αὐτὴ ἐδηλητηρίασε τὸν πατέρα της (τὴν 8ην Ἰουνίου 1957), τὸν ἀδελφόν της (τὴν 17 Δεκεμβρίου 1957) καὶ ἀπεπειράθη μὲ τὸν ἴδιον τρόπον (ἀρσενικὸ μέσα στὸ φαΐ), νὰ ἐξοντώσῃ τὴν μητέρα της (τὴν 6ην Μαρτίου 1958). Ἰσχυρίζεται ὅμως ἡ Μαρία ὅτι εἰς τὰ ἐγκλήματα αὐτὰ προέβη ὑποκινηθεῖσα ὑπὸ τοῦ γερο—Πατρινοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε ἀνόμους σχέσεις ἀφ' ὅτου τὴν διέφθειρε πρὸ ἑπταετίας περίπου, ὅταν ἦταν ἡλικίας 13 ἐτῶν αὐτὴ καὶ 67 ἐκεῖνος.

* * *

Ὁ Πατρινὸς ἀρνεῖται, ὄχι μόνον οἱανδήποτε ἀνάμιξιν εἰς τὰς φαρμακείας, ἀλλὰ καὶ οἱανδήποτε ἔνοχον σχέσιν μὲ τὴν νεαρὰν φαρμακεύτριαν. Ἡ διαδικασία θὰ καταδείξῃ μέχρι ποίου σημείου εἶναι ἀκριβεῖς οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς Μαρίας καὶ ποῖα τὰ κίνητρα τῶν ἐγκληματικῶν πράξεών της.

* * *

Τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ἐπωφελεῖται τῶν περιπτώσεων ποὺ κάνει χιοῦμορ ὁ κ. πρόεδρος, ἢ ἀναλύει εἰς τὴν «καθομιλουμένην» συγκεκαλυμμένας ἐρωτήσεις συνηγόρων ἢ ἀπαντήσεις μαρτύρων—καὶ διασκεδάζει γελῶντας εὐπρεπῶς πάντοτε καὶ χωρὶς νὰ θορυβῇ. Ἐπεισόδιον μηδέν, πλὴν... κατὰ τὴν δεκάλεπτον διακοπὴν τῆς ἀπογευματινῆς συνεδριάσεως, μόλις τὸ δικαστήριον ἀπεχώρησε τῆς αἰθούσης, ἀκούεται μία φωνή: «Κύριε νωματάρχη θὰ τὸν δείρω αὐτόν». Τὸ ὄργανον τῆς τάξεως, πρὸς ὃ ἡ προειδοποίησις, δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἀντιληφθῇ ἐὰν πρόκειται περὶ ἀστεϊσμοῦ ἢ ὄχι, ὅταν ὁ κραυγάσας καταφέρει γρόνθον κατὰ τοῦ παρακαθημένου του. Τὰ ὄργανα τῆς τάξεως σπεύδουν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐπεισοδίου, ὁπότε ἀκούεται πάλιν ὁ ἐπιτεθεὶς νὰ λέγῃ: «Δὲν στῶπα κυρ—νωματάρχη ὅτι θὰ τὸν δείρω;». Ἀλλὰ ὁ «νωματάρχης» δὲν τ' ἀκούει αὐτὰ καὶ οἱ δύο ταραξίαι προσήχθησαν ἀμέσως εἰς τὸ αὐτόφωρον.

Ο ΑΚΡΟΑΤΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΕΜΜΑ

Ἀπὸ τὴν εἰδησεογραφίαν ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος:

«Μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως συζητεῖται εὐρύτατα ἂν εἶναι ὀρθὴ ἡ μεθοδολογία, ποὺ ἔχει υἱοθετηθῇ στὴν ἐπίκρισιν τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος ἢ ἀντίθετα, δὲν θὰ ἦταν σκοπιμώτερο νὰ ἀναθεωρηθῇ ριζικὰ ἡ ὅλη στάσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως στὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ νὰ ἐμφανισθοῦν τὰ κόμματα τολμηρότερα στὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεων των ἀπέναντι στὸ πολιτικὸ πρόβλημα τῆς χώρας».

Δηλαδή; Νὰ κτυποῦν κατ' εὐθεῖαν τὸν βασιλέα; Ἀλλά, ἔτσι, θὰ ἐνίσχυαν περισσότερον τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν! Εἶναι τόσον ἀφελὴς ἡ πρότασις, ὥστε προτιμῶμεν νὰ πιστεύωμεν ἢ ὅτι δὲν συζητεῖται καθόλου εὐρύτατα ἢ συζητεῖται εὐρύτατα μέν, ἀλλὰ εἰς τοὺς κύκλους τῶν καφενείων. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἕνα μόνον ὀφείλει νὰ κάμῃ: Νὰ σοβαρευθῇ! Καὶ πρῶτος ὅρος εἶναι: Ἡ ἕνωσις!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Κατὰ τὴν ἀντίληψιν ξένων διπλωματικῶν παραγόντων, ἡ γενομένη διευθέτησις τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὴν τῆς «πολιτικῆς τῆς ἀνεξαρτησίας», ἡ ὁποία ἐτηρήθη τὸν τελευταῖον καιρὸν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ὅπου ἡ Ἑλλάς, ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, εὑρέθη ἀντίθετος μὲ τὸ σύνολον τῶν συμμάχων της. Ἀσφαλῶς! Ἡ Ἑλλάς, ἐξ αἰτίας τῆς πικρίας της διὰ τὴν στάσιν τῶν συμμάχων της, ἐψήφισε μερικὰς φορὰς μὲ τὴν ἰδικήν της βούλησιν καὶ ὄχι κατ' ἐπιταγήν. Ἐπὶ παραδείγματι, δὲν κατεψήφισε τὴν εἰσδοχὴν τῆς Κίνας εἰς τὸν ΟΗΕ, ἐνῷ κατεψήφισε τὴν καταδίκην τῆς Οὐγγαρίας, ἤτοι κατεψήφισε τὴν ὑποκριτικὴν εὐαισθησίαν τῶν δυτικῶν προμάχων τῆς ἐλευθερίας. Θὰ πρέπει καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὄχι μόνον νὰ διατηρήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀνεξάρτητον πολιτικήν της, ἀποδεικνύουσα ὅτι ἡ ψῆφος της δὲν εἶναι «στὸ σακκί», ἀλλὰ θὰ δίδεται κάθε φορὰν μὲ κριτήρια ἀξιοπρεπείας καὶ συμφέροντος ἑλληνικοῦ. Πολλῷ μᾶλλον, καθόσον ἐξηναγκάσθημεν ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν συμμάχων ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ εἰς μεγάλας θυσίας.

ΤΑ ΨΗΛΑΛΩΝΙΑ

Ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων κρύβει εἰς τὰ πρῶτα στρώματα τοῦ ἐδάφους ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς, λόγῳ τῆς ἰδιαζούσης θέσεως τῆς συνοικίας αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Τώρα, ἡ περιοχὴ τῆς πλατείας πρόκειται νὰ παραδοθῇ, ὡς πληροφορούμεθα, εἰς τὰ ἄγρια δαγκώματα μιᾶς μπουλντόζας. Δὲν φοβοῦνται οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Δήμου, τὸν κίνδυνον καταστροφῆς ἀξιολόγων κληροδοτημάτων τῶν προγόνων μας;

ΛΙΤΑΝΕΙΑ Ἢ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Εἰς ἔκτακτον ἔκδοσιν τῆς «Σπίθας» του, ὁ γνωστὸς καὶ συμπαθὴς ἀρχιμανδρίτης κάμνει μίαν... ἀποκάλυψιν:

«Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ καρναβάλι τῶν Πατρῶν, οἱ ἴδιοι λαμβάνουν μέρος καὶ εἰς τὴν λιτανείαν τοῦ Πρωτοκλήτου».

Δὲν εἶναι λοιπὸν τόσον κακοί! Ἀλλὰ ὁ κ. Καντιώτης ἀντιτίθεται εἰς αὐτὴν τὴν συνύπαρξιν καὶ καλεῖ τὸν Σεβασμιώτατον Πατρῶν νὰ θέσῃ τοὺς Πατρινοὺς πρὸ διλήμματος. «Ἢ καρναβάλι ἢ λιτανεία». Δὲν δυνάμεθα νὰ πείσωμεν τὸν ἀρχιμανδρίτην νὰ ἀφήσῃ τὴν ἀρνητικὴν στάσιν (καταδικασμένην δὲ) καὶ νὰ γίνῃ πρακτικός. Νὰ σκεφθῇ, φέρ' εἰπεῖν, τίνι τρόπῳ, ἀντὶ λιτανείας μόνον, θὰ ἐγίνετο εἰς τὰς Πάτρας τριήμεραι ἑορταὶ θρησκευτικῆς φύσεως (οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τουριστικῆς!), μὲ ἐν ὑπαίθρῳ παράστασιν, εἰδικοῦ ἱστορικοῦ ἔργου, μὲ ἐκδήλωσιν εἰδικοῦ ὀρατορίου, μὲ λιτανείαν πλέον θεαματικὴν καὶ ὑποβλητικήν, μὲ ἔκδοσιν εἰδικῶν ἀναμνηστικῶν τευχῶν κλπ. Καὶ ὅμως, τοῦτο θὰ ἦτο τὸ ὀρθόν.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ

Τὸ 1959 διὰ τὴν Ἐκκλησίαν θὰ εἶναι «Ἔτος ἀντι—αιρετικόν», ἤτοι θὰ ἐνταθῇ ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν αἱρέσεων. Καλὸν ἡ ὀρθοδοξία. Ἀλλά, καλύτερον ἡ ὀρθοπραξία... Τὸ ἀντιλαμβάνονται οἱ ἱεροκήρυκες, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξορμήσουν κατὰ τῶν πεπλανημένων ἰ δ ε ῶ ν, παραμερίζοντες τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν π ρ ά ξ ε ω ν.

ΚΛΗΤΗΡΕΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης θὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἄνευ ἐξετάσεων διορισμὸν διπλωματούχων τῆς Νομικῆς ὡς... δικαστικῶν κλητήρων. Πάλι καλά. Ἀφοῦ οἱ πτυχιοῦχοι τῶν γυμνασίων γίνονται ἐργάται οἰκοδόμοι...

ΗΡΧΙΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ-ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Εἰς τὴν Μόσχαν ἤρχισαν χθὲς τὴν πρωΐαν αἱ ἐπίσημοι συνομιλίαι μεταξὺ τοῦ Βρετανοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μὰκ Μίλλαν καὶ τοῦ Ρώσσου πρωθυπουργοῦ κ. Κρούστσεφ, αἱ ὁποῖαι διεδέχθησαν τὰς ἀνεπισήμους συνομιλίας, τὰς διεξαχθείσας τὸ Σαββατοκύριακον.

Αἱ χθεσιναὶ συνομιλίαι διήρκεσαν ἐπὶ 2 1)2 ὥρας. Ἀνακοινωθὲν ἐκδοθὲν μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἐπίσημον συνάντησιν ἀναφέρει ἁπλῶς ὅτι ἐξητάσθησαν ζητήματα ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος.

Ἐγνώσθη ἐξ ἄλλου, ὅτι συνεφωνήθη ὅπως διεξαχθοῦν συνομιλίαι μεταξὺ ἐμπειρογνωμόνων ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀγγλοσοβιετικῶν μορφωτικῶν σχέσεων.

Οἱ δύο πρωθυπουργοὶ συνηντήθησαν ἐκ νέου εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ βρετανικὴν πρεσβείαν χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δεξιώσεως, παρατεθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Μὰκ Μίλλαν. Τὸ κτίριον τῆς βρετανικῆς πρεσβείας ἦτο φωταγωγημένον.

Ὁ κ. Μὰκ Μίλλαν διῆλθε τὸ ἀπόγευμα ἐπισκεπτόμενος τὸ πανεπιστήμιον τῆς Μόσχας, ὅπου εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσῃ δι' ὀλίγων πρὸς τοὺς φοιτητάς.

Ὁ κ. Μὰκ Μίλλαν ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην ὅπως περισσότερα βρετανικὰ βιβλία τοποθετηθοῦν εἰς τὰς σοβιετικὰς βιβλιοθήκας καὶ τὰ βιβλιοπωλεῖα, ἵνα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκμανθάνουν τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν γνωρίσουν καὶ τοὺς νέους Βρετανοὺς συγγραφεῖς.